

Βόλος 15 Δεκεμβρίου 2019
Του Σεραφείμ Αθανασίου
“φτάνουν πια οι βρισιές, κατά των αστυνομικών
μας οργάνων”

Βουλευτίνα η κ. Τίνα Κασιμάτη και το Κρατικό υπηρεσιακό αυτοκίνητο κατά βούληση την πηγαινοφέρνει πότε στο Ναό της Δημοκρατίας, πότε για ψώνια, πότε στο σπίτι της ή αλλαχού ενώ εμείς οι πληβείοι που μας έχουν χορτάσει κουτόχορτο, καταβάλλουμε τις όποιες δαπάνες προσωπικές και κίνησης του υπηρεσιακού αυτοκινήτου.

Του ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
www.serathan.gr

Και πέρα όλων αυτών ένα φρουρό τάξεως κάποιας Ελληνικής γειτονιάς/τον οποίο εμείς επίσης πληρώνουμε/ από εκεί τον πήραμε

και στην κ. Τίνα Κασιμάτη τον προσκολλήσαμε προκειμένου και επί 24ώρου βάσεως να την προσέχει , να την συνοδεύει παντού για να μη της λείψει τρίχα από το όμορφο κεφάλι της και σε ενδεχόμενο κίνδυνο έχει την εντολή/ ο αποσπασθείς από τη γειτονιά φρουρός/ να θυσιάσει ακόμη και τη ζωή του και τούτο γιατί ο εκπρόσωπος όλων μας έχει, κατά πως λένε οι Νόμοι, μεγαλύτερη αξία από ένα φρουρό τάξεως που ανά πάσα στιγμή μπορεί, εκτελώντας το καθήκον του, να πάρει βίαια το μονοπάτι της αιώνιας φυγής του.

Και αυτά τα πιο πάνω τα γνωρίζει καλά η κ. Τίνα Κασιμάτη Βουλευτίνα του Ελληνικού Κοινοβουλίου και που κάθε μέρα έχει δίπλα της, πλάι της, μέσα στο σπίτι της, μέσα στο

αυτοκίνητό της, στην αυλή του σπιτιού της, στα ψώνια της ή και όπου αλλού χρειαστεί τον φρουρό της ,τον φύλακα Άγγελό της που όμως δεν της Κάϊκε καρφί όταν προχθές τον αποκάλεσε/ όπως αποκάλεσε χιλιάδες άλλους εν ενεργεία και αποστρατεία συναδέλφους του φρουρού/«μπάτσο», «γουρούνι» και « δολοφόνο» του λαού».

Και τώρα επιτρέψτε μου κυρία Βουλευτίνα να σας ρωτήσω. Μετά τα όσα είπατε με τι μάτια βλέπετε το φρουρό σας, πως τον κοιτάτε και δεν φοβάστε μήπως αυτός ο «μπάτσος» με τα όποια δικαιολογημένα νεύρα του, δεν φοβάστε λέγω , μήπως σας αρχίσει στους μπάτσους!!!

Και δεν φοβάστε αυτό το «γουρούνι» μήπως μεταβληθεί σε σκαντζόχοιρο και με τις τόσες βελόνες του τρυπήσει και χαλάσει το όμορφο πρόσωπο σας!!!.

Και δεν φοβάστε το δολοφόνο του λαού μήπως από την οργή του αναποδογυρίσουν τα μάτια του και σε μια στιγμή τρέλας ή αγανάκτησης τινάξει και τα δικά σας μυαλά στον αέρα οπότε δικαιολογημένα πλέον θα είναι δολοφόνος!!

Αλλά καλά κάνατε και δεν φοβάστε επειδή, στον εσωτερικό σας κόσμο, πιστεύω πως καλά γνωρίζετε ότι ο φρουρός, ο οποίος φρουρός της τάξεως, δεν δίνει άστοχες μπατσιές, δεν τρυπά με βελόνες σκαντζόχοιρου και προ παντός δεν σκοτώνει και τούτο γιατί δεν είναι δολοφόνος!!

Τα όργανα της τάξεως κυρία Βουλευτίνα δεν είναι δολοφόνοι, δυστυχώς όμως έτσι τα χαρακτηρίζει μια μικρή μερίδα πολιτών στην οποία τώρα συμπεριλαμβάνεστε και εσείς που, πάλι δυστυχώς, ως κοινοβουλευτικό πρόσωπο, έχοντας εξασφαλίσει την ατιμωρησία, χωρίς αιδώ κελαηδάτε. Και θέλω ακόμη να σας ρωτήσω: ποια είστε εσείς που αναταράσσετε με τις χυδαίες σας ύβρεις , καλυπτόμενη πίσω από την ασυλία του πολιτικού προσώπου, τις ψυχές των

δικών μου συναδέλφων που κατά καιρούς και κατά την διάρκεια της εκτέλεσης των καθηκόντων τους έπεσαν και πέφτουν από βόλια αναρχικών στοιχείων.

Ποιά είστε εσείς που αποκαλείτε μπάτσους και γουρούνια τόσες χιλιάδες δικούς μου συναδέλφους, εν ενεργεία και αποστρατεία, και ακόμη δεν έχει αγανακτήσει ο κ. Αρχηγός αυτού του ηρωικού Σώματος και δεν έχει αποσύρει το δικό σας φρουρό στέλνοντάς τον εκεί που τον χρειάζονται, εκεί που πρέπει να βρίσκεται, εκεί που πρέπει να εκτελεί υπηρεσία και να είναι φύλακας μιας γειτονιάς που τον έχει ανάγκη η γιαγιά, ο παππούς, ο αγρότης, ο μαθητής, ο ελεύθερος επαγγελματίας και τόσοι άλλοι καλοκάγαθοι άνθρωποι από τους οποίους, αυτός ο έντιμος και σωστός στο καθήκον του φρουρός της τάξεως θα ακούσει και κάποιο καλό λόγο ευχαριστιών για την όποια προσφορά του. Μπερδεμένα θυμάμαι τα όσα συνέβησαν όμως, έστω και «ανακατεμένα», συνεχίζω να σας ερωτώ γεμάτος πικρία και απίστευτη αγανάκτηση.

Έχετε τόσο μίσος κατά των οργάνων της τάξεως που μάλλον το αποδίδω σε κάποια ίσως τροχονομική σας παράβαση επειδή συνήθως εκεί οι οδηγοί διαμαρτύρονται κατά τροχονόμων ή προϊσταμένων αυτών και τούτο γιατί συνήθως δεν τους κάνουν το χατίρι και δεν τους απάλλαξαν της υποχρεώσεως καταβολής προβλεπομένων προστίμων.

Και μη προσπαθείτε τώρα κυρία Βουλευτίνα διαπιστώνοντας την αγανάκτηση του κόσμου για τα όσα είπατε να αλλάξετε ρώτα με σαθρές και απίστευτες δικαιολογίες ότι τάχατες σε κάποια αστεία σας συζήτηση αναφερθήκατε στα όργανα της τάξεως.

Ξεστομίσατε τις βρισιές σας επειδή τις είχατε μέσα σας και συνεχώς αυτές γαργαλούσαν τη γλώσσα σας. Όταν όμως αποκτήσατε ασφαλή προστασία ασύλου ακόμη και από εκείνον που βρίζατε, θελήσατε να πετάξατε το βάρος που σέρνατε πάνω σας και... εκ του περισσεύματος της καρδιάς σας η «πιλοτή σας», ΛΑΛΗΣΕ.

Ακούστε κυρία: Η παλιά Χωροφυλακή και η Αστυνομία Πόλεως που αργότερα/και κακώς/ συγχωνεύτηκαν σε Ελληνική Αστυνομία, αυτά λοιπόν τα Σώματα και στο μέρος

Από ένα «μπατσόπαιδο»
Αντώνης Μαρμής/αΝ13.12, 20:01

Είμαι γιος Αστυνομικού κυρία Βουλευτά. Για την ακρίβεια είμαι υπερήφανος γιος Αστυνομικού, όχι μόνον γιατί ο πατέρας μου είναι αυτός που είναι, αλλά και γιατί ήταν Αστυνομικός. Σήμερα είμαι μαζόμενος Δικηγόρος. Και ένας λόγος που φοράω κοστούμι και γραβάτα, είναι γιατί ο πατέρας μου φορούσε την στολή (ο έτερος είναι η επίσης εργαζόμενη μητέρα μου). Παράλληλα, στην οικογένεια μου, νιώθουμε τυχεροί. Διότι ο πατέρας μου πρόλαβε να πάρει σύνταξη. Μόνο μία χάρη κυρία Βουλευτά. Μην αποκαλέσετε ξανά τους γονείς μας, εσείς και οι όμοιοί σας, «μπατσους, γουρούνια δολοφόνους». Γιατί δεν είναι, και το αστείακι πρέπει να τελειώσει. Γιατί, ξέρετε, τα «μπατσόπαιδα», ξέρουμε πολύ καλά πώς δουλεύουν οι Νόμοι και το Ποινικό Δίκαιο. Και θα μας βρείτε μπροστά σας.

.....
Με καμία εκτίμηση

ΥΓ: Αλήθεια, πώς ανέχεστε να σας φρουρούν γουρούνια-δολοφόνοι; Ή μήπως τους έχετε και εσείς για τα ψόνια;
*Ο Αντώνης Μαρμής είναι δικηγόρος Αθηνών

15-12-2019 Θέλω να συγχαρώ τον κ. Αντώνη Μαρμμή για το γράμμα του, προς την κ. Βουλευτίνα, περικοπές του οποίου, καταχωρώ πιο πάνω. Σεραφείμ Αθανασίου

που τους αναλογεί, έχουν την δική τους ηρωική αιματοβαμμένη ιστορία επειδή κατά την εκτέλεση των επικινδύνων καθηκόντων τους έχουν θρηνήσει πολλά θύματα.

Πολλές είναι οι μανάδες, γυναίκες και ορφανά που έχασαν δικά τους προσφιλή πρόσωπα

και που εσείς ασύστολα σήμερα βρίζετε ψυχές και εκατοντάδες οικογένειες αυτών των ψυχών, όπως βρίζετε και χιλιάδες συναδέλφους τους.

Στο Μακρυγιάννη, στον εμφύλιο (αλλιώς τον ονομάζουν) αλλά και στα προηγούμενα ή και μετέπειτα χρόνια μέχρι τις τωρινές μας ιδιαίτερα μέρες, η θυσία αυτών των παιδιών «καλά» δυστυχώς κρατεί.

Ο Συνταγματάρχης Γιώργος Βασιλάκης πριν λίγα χρόνια μέσα στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης με εκρηκτικό μηχανισμό άφησε την τελευταία του πνοή παρουσία του τότε και νυν Υπουργού Δημόσιας Τάξης κ. Μιχάλη Χρυσοχοΐδη ο οποίος, κατά πως λέγεται, πολύ ενδιαφέρεται για τα Σώματα Ασφαλείας και ως άνθρωπος δεν έχει ξεπεράσει εκείνο το σοκ που υπέστη όταν μπροστά του ξεψύχησε ο καλύτερός του φίλος που ήταν και υπασπιστής του.

Όμως, δεν είναι μόνο ο ήρωας Βασιλάκης. Είναι πολλές οι ανθρωποθυσίες και πολλοί οι δρόμοι Αθηνών, Προαστίων, Χωριών, Πόλεων και υπαίθρου που έχουν πλημμυρίσει με το αθώο αίμα των αστυνομικών μας οργάνων και όλες αυτές οι θυσίες έγιναν στη διάρκεια εκτέλεσης των όποιων διατεταγμένων υπηρεσιών τους.

Και πέρα από τις ανθρώπινες θυσίες στο Ηρωικό Μακρυγιάννη, τον εμφύλιο σπαραγμό και τόσων άλλων που χρονολογικά προηγήθηκαν ή ακολούθησαν η Ελληνική πλέον Αστυνομία μας (συγχωνευθείσες Χωροφυλακή και Αστυνομία Πόλεως) έχει κατά καιρούς να παρουσιάσει πολλά δυστυχώς θύματα του καθήκοντος και αναφέρομαι σε μερικά εξ αυτών.

Από το 1984 μέχρι τέλους του 2011, εκατό παλικάρια αστυνομικοί, σωριάστηκαν στο έδαφος, από σφαίρες κακοποιών. Οι Άγγελοι της ομάδας ΔΙ.ΑΣ. Γιώργος Σκυλογιάννης και Γιάννης Ευαγγελινέλης, όπως όλοι θυμόμαστε, άφησαν και αυτοί την τελευταία τους πνοή, σε κάποιο δρόμο των Αθηνών.

Δύο άλλοι αστυνομικοί οι Αντώνης Δρακόπουλος και Διονύσης Αλεβιζόπουλος στους διαδρόμους του Νοσοκομείου Γεννηματάς από σφαίρες του γνωστού

βαρυποινίτη Πάσσαρη τον Φεβρουάριο του 2001 έπεφταν νεκροί.

Έναν άλλο Ζητά, τον Νοέμβριο του 2003, τον έστειλαν και εκείνον... οριζόντιο στη χαροκαμένη μάνα του.

Τον Δεκέμβριο του 2005, ο αστυνομικός Κωνσταντίνος Σομπόνης, μας άφησε χρόνους, από ένα ισοβίτη ληστή τραπεζών.

Τον Σεπτέμβριο ή Νοέμβριο 2009, μαθητές της Αστυνομικής Σχολής, μεταξύ των οποίων και μια κοπέλα, αυτή η Σχολή τους έστειλε για πρακτική εκπαίδευση, σε αστυνομικό τμήμα και πριν καν προλάβουν να περάσουν την πόρτα του τμήματος, οι σφαίρες διερχομένων αναρχικών τους ξάπλωσαν δίπλα στα υπηρεσιακά αυτοκίνητα.

Ένα άλλο παλικάρι απ ότι θυμάμαι σε κάποιο χωριό της Κρήτης από σφαίρες εμπόρων ναρκωτικών ουσιών για χρόνια έμεινε παράλυτος και νομίζω πως μας άφησε χρόνους.

Το καλοκαίρι του 2015, ο Αρχιφύλακας Καραπαναγιώτης Γιώργος στη Αγχίαλο Βόλου ως οδηγός ενός σαράβαλου αστυνομικού αυτοκινήτου και σε διατεταγμένη υπηρεσία κομμάτιασε τις σάρκες του, αφήνοντας πίσω του σύζυγο, δυο μικρά παιδιά και χαροκαμένη μάνα.

Και παρά τα όσα θύματα και απανωτές βρισιές που καθημερινά ακούμε αυτά τα όργανα από το βαθμό του Χωροφύλακα μέχρι και του Στρατηγού (όλοι τους στο ίδιο τηγάνι τηγανίζονται και με τις ίδιες βρισιές στολίζονται) αδιαμαρτύρητα και με πόνο ψυχής συνεχίζουν να προσφέρουν έργο το οποίο, ιδιαίτερα από κοινοβουλευτικά πρόσωπα, έπρεπε να επιβραβεύεται.

Όμως έρχεστε τώρα εσείς και αντί του μάννα τους προσφέρετε χολή αποκαλώντας τους, « μπάτσους», « γουρούνια» και «φονιάδες », συμφωνώντας με μια μικρή μερίδα πολιτών που συνεχώς μπαινοβγαίνει σε ανακριτικά γραφεία για διάφορες έκνομες πράξεις τους και που θέλοντας να βγουν στον αφρό των όσων διαπράττουν τα βάζουν με τα αστυνομικά όργανα βρίσκοντας την δικαιολογία ότι και εκεί υπάρχουν επίορκοι.

Και επειδή ένας, για παράδειγμα, «επίορκος» ποντικός ήταν άτακτος και έφαγε το τυρί πιάστηκε όμως στη φάκα πρέπει, σώνει και καλά, κοντά σε αυτόν τον ποντικό, κατά τη γνώμη μερικών, να τιμωρηθούν όλα τα ποντικάκια και ερωτώ: τα δάκτυλά μας είναι όλα στο ίδιο ύψος!

Εγώ κυρία βουλευτίνα μου υπηρέτησα στη Χωροφυλακή 33 ολόκληρα χρόνια (1945-1978) και στο διάστημα αυτό μέχρι και σήμερα δεν έχω πειράξει ούτε σκαθάρι .

Και αν αυτό το σκαθάρι το δω να περπατά στο δρόμο μου σταματώ να περάσει και μάλιστα το καμαρώνω κιόλας, επειδή ένα τόσο δα πλασματάκι αγωνίζεται να μαζέψει, με πολλές δυσκολίες και κόπωση, τη χειμωνιάτικη τροφή του.

Και έρχεστε τώρα εσείς εμένα και χιλιάδες άλλους συναδέλφους μου που καυτά δάκρυα έχουμε χύσει για κείνους που ίσως και μπροστά μας χάθηκαν εκτελώντας την υπηρεσιακή τους εντολή ή και εξ αιτίας αυτών των εντολών σε κάποιες επικίνδυνες αποστολές έχουν μείνει ανάπηροι, ή κάνουμε τόπο να διαβεί ακόμη και σκαθάρι, έρχεστε λοιπόν εσείς να με αποκαλείτε φονιά, γουρούνι και μπάτσο, αυτό είναι ασυγχώρητο!

Και ακόμη συμπληρώνω πως οι- κατ εσάς- μπάτσοι, δολοφόνοι ή γουρούνια είναι ιδιαίτερα αυτόν τον καιρό και

δικοί σας προσωπικοί φρουροί και δεν αισχύνεστε για τα όσα είπατε.

Ακόμη είναι και οι φρουροί της κάθε γειτονιάς, του κάθε τετραγώνου, της κάθε συνοικίας έστω και με ελλειπή δύναμη.

Και τέτοιοι φρουροί χρησιμοποιούνται και στο Ελληνικό Κοινοβούλιο στο οποίο κάποτε ο κ. Πρόεδρος αυτού θέλοντας να προλάβει ένα κοινοβουλευτικό μαλλιοτράβηγμα χτύπαγε τα κουδούνια του φωνάζοντας δυνατά: ΦΡΟΥΡΑ, ΦΡΟΥΡΑ που είσαι Μαρί ΦΡΟΥΡΑ ?

Και αυτή τη φρουρά Κυρία επί 24ώρου βάσεως με τον αριθμό 100 και όχι μόνο την καλούν παντού γιατί δεν τη φοβάται ο λαός και της ζητά βοήθεια ακόμη και εσείς άσχετο αν προπαγανδιστικά και για λόγους που μόνο σεις γνωρίζετε ρίχνετε, σε ζωντανούς και θυσιασθείσες ψυχές, δηλητήριο έχιδνας.

Και δεν μπορείτε εσείς επειδή σας προστατεύουν οι Νόμοι ασύστολα να βρίζετε έναν υγιή οργανισμό που οι θυσίες του σε ανθρώπινο δυναμικό είναι τέτοιο που μόνο κακής πίστεως άνθρωποι (όπως και εσείς) δεν αναγνωρίζουν και προσπαθούν, προσπαθείτε, λέγοντας κάτι το τελείως ψεύτικο, έτσι για να προκαλέσετε ντόρο , προκειμένου ίσως να γίνετε περισσότερο γνωστή και λίγο πιο πέρα από το τετράγωνο της δικής σας διαμονής και του δικού σας θυρωρού που θέλω να πιστεύω ότι σας γνωρίζει.

Εν κατακλείδι και παρά του ότι έρχομαι δεύτερος (μετά το γιο συναδέλφου Χωροφύλακα και Δικηγόρο Αθηνών κ. Αντώνη Μαμμή) ή ίσως και τελευταίος από πολλούς συναδέλφους μου εν ενεργεία ή αποστρατεία ή και εκατοντάδων πολιτών υποστηρικτών του Σώματος ή καλύτερα υποστηρικτών του δικαίου και που

διαμαρτύρονται για την δική σας κακή συμπεριφορά και για αυτά που εκστομίσατε.

Παρά του ότι επαναλαμβάνω έρχομαι δεύτερος ή ίσως και τελευταίος στις μέχρι τώρα αγανακτήσεις πολλών συμπατριωτών μας/ μέσω εντύπων, ραδιοφώνων, τηλεοράσεων και πολλών άλλων ηλεκτρονικών μέσων/ σταματώ εδώ τη γραφή μου χωρίς όμως να έχει περάσει και η οργή μου για τα όσα σε βάρος των αστυνομικών μας αραδιάσατε.

Προς δε σας πληροφορώ, ότι ως Έλληνα και νομοταγής πολίτη αυτής της πολύπαθης Χώρας, για πρώτη και πιστεύω τελευταία φορά, βρίσκομαι στη δυσάρεστη θέση στο να μη αισθάνομαι καμιά απολύτως συμπάθεια για πρόσωπο συνανθρώπου μου και το πιο είναι αυτό το πρόσωπο πιστεύω πως το έχετε και εσείς επισημάνει μια που όλα τα ξέρετε και όλα, σαν τα καρπούζια ή πεπόνια, τα μαχαιρώνετε!!!

Σεραφείμ Αθανασίου

Σημείωση: Δημοσιεύτηκε σήμερα 18-12-2019 στην εφημερίδα « Ταχυδρόμος». Και στη «Ροδιακή» θα δημοσιευθεί στις 22-12-2019.